

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Central)
Judecător: Gh.Bîrsan
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S.Procopciuc, E.Grumeza, A.Garbuz

dosarul nr. 2ra-515/18

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Școala Profesională or. Cupcini,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Breguța Victor împotriva Școlii Profesionale or. Cupcini cu privire la anularea ordinului, privind sancționarea disciplinară,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Breguța Victor, casată hotărârea Judecătoria Edineț (sediul Central) din 20 februarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis în parte acțiunea înaintată de către Breguța Victor

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2017, Breguța Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Școlii Profesionale or. Cupcini cu privire la anularea ordinului, privind sancționarea disciplinară.

În motivarea cererii a indicat că prin ordinul directorului Școlii Profesionale or. Cupcini nr.219 din 21 decembrie 2016 a fost sancționat disciplinar cu muștrare aspră pentru lipsa nemotivată de la orele secției sportive, în total 17 ore confirmate prin actele de verificare nr.4 din 20 octombrie 2016, nr.5 din 25 octombrie 2016, nr.6 din 27 octombrie 2016, nr.9 din 3 noiembrie 2016, nr.11 din 3 noiembrie 2016, nr.12 din 8 noiembrie 2016, nr.13 din 11 noiembrie 2016, nr.14 din 18 noiembrie 2016, pentru că nu a semnat fișa de post, fapt confirmat prin actul de refuz de semnare din 1 noiembrie 2016.

Breguța Victor nu recunoaște abaterile disciplinare menționate în pct. 1 și pct.2 al ordinului, deoarece cu actele de verificare nu a luat cunoștință, careva explicații pe marginea abaterilor disciplinare nu i s-a cerut și consideră că procesele-verbale sunt false, întocmite la inițiativa directorului.

Totodată, în pct.3 al ordinului este menționat precum că a fost sancționat în baza procesului-verbal al comisiei anchetei de serviciu; cu care nu a luat cunoștință și nu

cunoaște dacă comisia într-adevăr ar fi controlat activitatea lui; deoarece nu s-a cerut explicații, astfel fiind lipsit de dreptul de a prezenta probe în apărarea sa.

Consideră că ordinul cu nr.19 din 21 decembrie 2016 a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 206, 208 și 209 ale Codului muncii, sancțiunea disciplinară fiind aplicată neîntemeiat și cu încălcarea termenului prevăzut de lege.

Reclamantul mai menționează și faptul, că odată cu numirea lui Marchici Vasile în funcția de director, a fost persecutat și verificat inopinat prin controale neîntemeiate, fiindu-i defăimată onoarea și demnitatea în fața colegilor și a elevilor.

În drept, reclamantul își întemeiază cererea în baza art.210, 355 Codul muncii.

Solicită Breguța Victor, anularea ordinului nr.216 din 21 decembrie 2016 emis de directorul Școlii Profesionale Cupcini și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 2 februarie 2017, Breguța Victor a depus cerere suplimentară împotriva Școlii Profesionale or. Cupcini, solicitând anularea ordinului nr.206 din 14 noiembrie 2016, ca ilegal.

În motivarea cererii a indicat că prin ordinul respectiv s-a dispus crearea comisiei anchetei de serviciu, însă membrii comisiei Gudumac Eduard, Simion Victor și Lesnic Alexandru., nu au studii pedagogice și dețin funcții de maiștri.

Consideră reclamantul că membrii comisiei nu dețin dreptul de a controla activitatea lui.

Reclamantul afirmă că la emiterea ordinului nr.206 din 14 noiembrie 2016 au fost încălcate prevederile art.208 alin.(2) Codul muncii, deoarece în acesta nu s-au indicat careva abateri disciplinare, pe care dânsul le-a comis și care urmau a fi verificate de comisie.

Astfel, că prin ordinul nr.206 din 14 noiembrie 2016 i-a fost încălcat dreptul lui la muncă și i-a fost defăimată onoarea în fața colegilor de serviciu și a elevilor, iar în rezultat, directorul școlii urmărește scopul de a-l concedia.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea suplimentară în baza art.208 și art. 210 Codul muncii, art.59 CPC.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 20 februarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de către Breguța Victor împotriva Școlii Profesionale or. Cupcini cu privire la anularea ordinului, privind sancționarea disciplinară, a fost respinsă.

La 7 martie 2017, Breguța Victor a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 20 februarie 2017, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Breguța Victor, casată hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 20 februarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost încetată procedura civilă în partea pretenției, privind contestarea ordinului nr. 206 din 14 noiembrie 2016 emis de directorul Școlii Profesionale or. Cupcini cu privire la formarea comisiei de anchetă, dat fiind că pretenția nu se judecă în procedură civilă. S-a admis acțiunea civilă înaintată de către Breguța Victor și s-a anulat ordinul Școlii Profesionale or. Cupcini nr. 219 din 21 decembrie 2016, privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de Breguța Victor. S-a încasat în beneficiul lui Breguța Victor de la Școala Profesională or. Cupcini cheltuielile de judecată în mărime de 1 500 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 265 lit. a) CPC, care reglementează temeiurile de încetare a procesului, art. 206

alin. (1) lit. c), art. 208, 209 alin. (1) și art. 210 alin. (3) Codul muncii, care reglementează sancțiunile disciplinare aplicate salariatului.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că ordinul nr.206 din 14 noiembrie 2016 nu poate fi asimilat actului juridic, întrucât prin acesta nu iau naștere, se modifică sau se sting careva raporturi juridice în privința lui Breguța Victor, prin urmare ordinul enunțat este un act organizatoric și nu poate fi contestat în procedură civilă.

Totodată, instanța de apel a reținut cu referire la contestarea ordinului nr.219 din 21 decembrie 2016, că pretenția dată urmează a fi admisă, or, la caz se atestă că angajatorul, Școala Profesională or. Cupcini, constatând în activitatea salariatului Breguța Victor careva abateri disciplinare, nu a solicitat de la acesta explicații în formă scrisă, prin care dânsul să-și justifice acțiunile și să prezinte probe în apărarea sa. De altfel, nu este prezent la dosar nici un act care să confirme refuzul lui Breguța Victor să dea explicații referitor la fapta constatată drept încălcarea disciplinei muncii.

La acest segment, Curtea de Apel Bălți a concluzionat că Școala Profesională or. Cupcini, anterior emiterii ordinului nr.219 din 21 decembrie 2016, a ignorat dispozițiile art.208 Codul muncii.

De asemenea, Curtea de Apel Bălți a remarcat că în speța dedusă judecății, conducătorul unității a aflat despre comiterea abaterii disciplinare, în ziua întocmirii actelor de către comisii, fapt confirmat de Școala Profesională or. Cupcini în ședința instanței de apel.

Prin urmare, abaterile disciplinare au fost constatate în ziua comiterii, ultima având loc în perioada 20 octombrie 2016 -18 noiembrie 2016, respectiv, în conformitate cu dispozițiile art.209 alin.(1) Codul muncii, sancțiunea pentru încălcarea disciplinei de muncă urma a fi aplicată în termen de cel mult o lună de la momentul constatării ei, deci până la 18 decembrie 2016 inclusiv, pe când la caz, ordinul de sancționare disciplinară a fost emis la 21 decembrie 2016, în afara termenului legal, iar Breguța Victor în acțiunea civilă a invocat tardivitatea aplicării sancțiunii, argument care nu a fost apreciat de prima instanță.

Finalmente, aplicarea sancțiunii disciplinare peste termenul legal, atrage drept consecință nulitatea ordinului.

La 19 ianuarie 2018, Școala Profesională or. Cupcini, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 CPC.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanța de apel nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a fost interpretată legea.

Mai mult, la adoptarea deciziei, instanța de apel a încălcat prevederile art. art. 118, 121 și art. 239 CPC și a relatat că decizia instanței trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, convingătoare și concretă.

Sub acest aspect menționează că instanța de apel nu a luat în considerație că prin actul din 16 decembrie 2016 se constată refuzul categoric a lui Breguța Victor de a da explicații, iar în acest sens această obligație legală prevăzută la art. 208 Codul muncii de către Școala Profesională or. Cupcini a fost executată, care s-a și soldat cu întocmirea procesului-verbal.

Susține că soluția instanței de fond este corectă, iar aplicabilitatea art. art. 208, 209 și 210 ale Codului Muncii a fost respectată, însă eronat instanța de apel a aplicat prevederile art. 209 Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 10 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei, Școala Profesională or. Cupcini la 28 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 24340. (f.d. 119)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Școala Profesională or. Cupcini, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Școala Profesională or. Cupcini, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Școala Profesională or. Cupcini.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Școala Profesională or. Cupcini, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva